

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA

2010

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA 2010

Text: PhDr. Jindřich Hovadík za vydatné spolupráce členů olomoucké Komise městské části č. 1 Černovír – Hradisko, funkcionářů jednotlivých organizací a další nadšenců, zvláštní poděkování PaedDr. Rudolfu Hradečnému.

Vydala: Komise městské části č. 1 Černovír – Hradisko.

Tisk: FGP – Studio tiskárna, Táboritů 1, 771 00 Olomouc, www.fgp.cz
Olomouc – Černovír, leden 2011

Obsah:

Jaký byl černovířský rok 2010	2
Komise městské části	3
Na detašovaném pracovišti magistrátu města	3
Černovířští jubilanti a ti nejstarší	4
Černovířský Fiala byl ve fotbalu na vrcholu, když...	6
Černovířská Eva Šišková zápolila i s olympioničkou Bosákovou	8
Černovír v supervolebním roce volil pravicověji	9
Památný dub za Černovířem se stal Stromem roku	10
Václav Milder - černovířská stopa písmáka z Jedlí	11
Dvě novinky na Klášterním Hradisku	12
Lazecká (bývalá posádková vojenská) střelnice	14
Černovír má novou hasičskou zbrojnici	17
Rok 2010 v T.J. Sokol Olomouc - Černovír	19
Fotbalisté Slovanu Černovír v roce 2010 uhájili pozice	21
Základní škola se dočkala nového hřiště	26
Černovířáci na juniorském mistrovství světa	27
Černovířské drobníčky	28

Jaký byl černovířský rok 2010

I tuto Černovírskou ročenku začneme ohlédnutím za uplynulým rokem s předsedou komise městské části Ladislavem Řoutilem. Shrňme si tedy stručně, jaký byl rok 2010 a co se v něm podařilo uskutečnit.

Na jaře 2010 skončila položením závěrečné vrstvy povrchu vozovky kompletní rekonstrukce ulice U Staré Moravy s novými inženýrskými sítěmi. Parkovací místa tu jsou i pro obyvatele přilehlé frekventované Peřinovy ulice.

Na podzim se pak slavnostně otevřela za účasti představitelů města Olomouce a Olomouckého kraje přestavěná hasičská zbrojnice.

V průběhu roku se po odstranění vybouleného a popraskaného asfaltového povrchu chodníků a zhotovení nového podloží podařilo vydláždit chodník v Čelakovského ulici a v prostoru novinového stánku a čekárny na Frajtově náměstí. Dále pak Technické služby opravily v naší městské části na podnět komise výtluky a propady na silnicích.

V roce 2010 začala opravou kapliček i dlouho očekávaná rekonstrukce vojenského hřbitova, které předcházela důkladná projektová příprava.

Již v roce 2009 trápil v Černovíře občany bodavý hmyz. Co v tomto směru po předchozích zkušenostech komise učinila?

Komise se v předstihu zaměřila na nekonečný boj s komáry. Na doporučení Krajské hygienické stanice v Olomouci zajistila na přelomu března a dubna likvidaci larev na líhništích v přilehlém lese. Deštivé jaro vytvořilo nové laguny, které nakonec odčerpávaly jednotky dobrovolných hasičů. Tím se ovšem očekávaný výsledek nedostavil. KHS monitorovala na přání komise výskyt komárů a po zjištění kalamitního stavu uskutečnila odborná firma postřiky. Byly nákladné a uhradilo je město Olomouc a Olomoucký kraj.

Komise jistě vnímá další potřeby naší městské části. Na co se do budoucna zaměřuje?

Uskutečnil se další krok pro vyřešení špatného stavu Heydukovy ulice. Je vypracovaná projektová dokumentace na kanalizaci a vodovodní řad v této ulici a podaná žádost o vydání územního rozhodnutí. Je připravena také projektová dokumentace pro kanalizaci a vodovodní řad v ulicích Na Partkách a Severní.

Komise projednává a hledá vhodné řešení dopravní obslužnosti areálu Na Sezníku a plánované výstavby v prostoru Malých Vlčin, aby nebyla zatěžována nadměrnou dopravou stará zástavba Černovíra.

(red)

Komise městské části

V roce 2010 se Komise městské části č. 1 Černovír – Klášterní Hradisko scházela i nadále zpravidla v prvním pondělí v měsíci se začátky v 18.00 hodin. Nečekanou kuriozitou byla skutečnost, že se to stalo na třech místech. I když nečekanou... Důvodem byla rekonstrukce hasičské zbrojnice. A tak se zasedalo v lednu v prostorách Farmaku, od února v sokolovně a od listopadu již zase staronově ve zbrojnici.

Komise městské části měla osm členů. Tvořil ji předseda Ladislav Řoutil, členy byli Jaromír Nakládal (tento nejstarší člen komise se však ze zdravotních důvodů již jednání aktivně nezúčastňoval), dále Miloš Ryzner, PhDr. Jindřich Hovadík, Dagmar Rudolfová, ing. Květoslav Cupák, ing. Jiří Kropáč a ing. Roman Chrenko.

Ten minulý čas je tu proto, že loni v říjnu proběhly komunální volby, po nichž jednotlivé úspěšné strany mohly do komisí nominovat své zástupce. V případě strany TOP 09 pak historicky poprvé. V jakém složení bude naše komise pracovat nadále, to ještě na přelomu prosince a ledna nebylo známé.

Na detašovaném pracovišti magistrátu města

V městské části Černovír - Klášterní Hradisko již pátým rokem funguje pracoviště magistrátu města pod vedením RNDr. Ivy Lakomé. Počátkem listopadu se ze sokolovny vrátilo zpátky „domů“, do prostor v rekonstruované hasičské zbrojnici, kterou byli občané zvyklí navštěvovat.

Pracoviště se zabývá ověřováním podpisů a opisů listin, poskytuje občanům potřebné informace a formuláře, vyřizuje nejrůznější připomínky, stížnosti a náměty občanů, vybírá místní poplatky za komunální odpad a psy i poskytuje služby a provoz veřejného internetu.

V uplynulém roce sem přišlo 108 občanů zaplatit poplatek za komunální odpad a 25 lidí poplatek za psy.

Pracoviště se zapojilo do celorepublikové soutěže o Strom roku 2010 a podpořilo hlasy místních občanů (skoro) černovířský Hromův dub, který titul nakonec získal.

Podle doktorky Lakomé pracoviště úzce spolupracuje s komisí městské části Černovír – Klášterní Hradisko. Její poděkování za dobrou spolupráci patří rovněž SDH Černovír a TJ Sokol Černovír.

Černovírští jubilanti a ti nejstarší

V roce 2010 měli členové komise opět milou povinnost navštívit a poblahopřát s dárkem 75letým, 80letým a 85letým jubilantům Černovíra a Klášterního Hradiska. Tentokrát jich ovšem bylo výrazně méně než v „úrodném“ roce 2009.

Uplynulý rok byl ale také tím, v němž nás někteří sousedé navždy opustili. Patřila k nim i nejstarší spoluobčanka, paní **Zdeňka Kaukušová** z Lamblovy ulice, která v květnu 2009 oslavila 100 let a zemřela následujícího roku hned 3. ledna. (O jejím skonu jsme stihli ještě informovat po uzávěrce v loňské ročence.) Pravidelní čtenáři novodobých ročenek si možná uvědomí, že také zůstávala žít již jen jako poslední z někdejších devadesátiletých a starších lidí, jejichž vzpomínky jsme přinesli při vydání publikace k 750. výročí vzniku Černovíra v roce 2010.

Další smutná zpráva je ze soboty 13. února 2010. To zemřel v nedožitých 93 letech pan **František Svoboda**, s nímž proběhlo poslední rozloučení 19. února. V minulosti jsme o něm psali nejen jako o nejstarším černovířském muži, ale také o číšníkovi obsluhujícím československé prezidenty. Jeho aktivity a zájmy byly až do posledních chvil života velmi obdivuhodně široké.

A tak se stalo, že nejstarší lidé žijící v Černovíře a na Klášterním Hradisku se už nenarodili na počátku století (jak tomu bylo v roce ještě 2000), ale až začátkem dvacátých let.

Loni v září oslavily krátce po sobě 90. narozeniny paní **Františka Spáčilová** z Černovířské ulice (na horním snímku) a tři dny poté **Ludmila Křížová** z Heydukovy ulice (dole).

Paní Spáčilová se narodila v Halenkovicích na Zlínsku. Vyučila se u Bati. Po dvouletém manželství ovдовěla a podruhé se vdala do jednoho z nejstarších domů v Černovíře, který však zdárně přežil i povodně v roce 1997. Františka Spáčilová bydlí s rodinou staršího ze dvou synů, Jiřího (úspěšného kynologa). Dlouho pracovala v zemědělské škole na Klášterním Hradisku jako uklízečka a nyní je již dlouho opět vdovou.

Paní Křížová je naopak černovířskou rodačkou. V jejím rodném domě na Heydukově ulici, který se dá těžko přehlédnout, se narodilo celkem pět sourozenců. Její starší bratři Miroslav Kříž (1914) i Jan (1918) zahynuli za druhé světové války jako odbojáři v Anglii. Podrobně jsme o nich psali v jubilejní publikaci v roce 2000. Doklady o jejich činnosti schraňoval zejména jejich švagr a manžel jubilantky Antonín Kříž, který zemřel před dvěma lety. Hrdinství bratří připomíná také pamětní deska. Naposledy si je připomenuli u pamětní desky loni v říjnu lidé při oslavách provázecích otevření nové hasičské zbrojnice. Nyní již ze čtyř sourozenců Ludmily není na světě nikdo. Posteskuje si, že nežijí ani další její vrstevníci. Životní sílu však nachází ve víře a dokáže se radovat z vnoučat, která dorazila na oslavy jejího jubilea, z nichž má krásné fotografie.

V dalších článkučích si připomeneme jubilea dvou zajímavých loňských osmdesátníků. Shodou okolností oba spojili své životy se sportem.

Černovířský Fiala byl ve fotbale na vrcholu, když se jej Brückner teprve učil

Zjevem výrazného Jana Fialu z Frajtova náměstí, který loni v září oslavil 80. narozeniny, si i ti příslušníci mladé a střední generace, kteří jej od vidění znají, zřejmě nepředstavují jako aktéra největší slávy černovířského fotbalu. U příležitosti tohoto jubilea jsme si s oslavencem právě o kopané popovídali.

Mladý Jan přišel do SK Černovír v partě pěti třináctiletých kluků na jaře válečného roku 1943. Dobře si dobře vzpomíná na první zápas za žáky. „Bylo to o Velikonocích, vyhráli jsme ve Chválkovicích 2:1 a já jsem chytil dvě penalty.“ A druhý zápas? To opět jeli ještě na velikonoční pondělí do Chválkovic a zvítězili tam 2:0. Na venkovní zápasy se jezdilo na kole – třeba i do Šternberka či Bedihoště. Podle jeho vzpomínek všichni fotbaloví žáci a dorostenci museli tehdy být v Kuratoriu. Dospělí od této ideologické masáže měli pokoj. Jan Fiala si vzpomíná ještě na dobu, kdy se fotbal hrál u Dělnického domu, sám už nastupoval na novém hřišti na Lazcích.

Střih. Janu Fialovi je 18 let a stává se hráčem prvního mužstva. To tehdy hrálo 1. B třídu. „V mužstvu byli i pětaticetiletí hráči, my mladí jsme jim vykali,“ vybavuje si. To již nastupoval na levém křídle. Na vojnu šel až v 21 letech. A k fotbalu se moc nedostal, nebyla to žádná Dukla. Jen jaksi načerno hrál za Hlohovec. Byl z toho však průšvih a musel nakonec 21 dní nadsluhovat.

Po návratu z vojny v roce 1953 se fotbalisté zařazovali podle resortů. Vyučený pekař, který ovšem pracoval jako topenář, musel nastoupit do Tatranu, který tehdy hrával v Hodolanech, pobyl tam do roku 1956. Tehdy se oženil a právě v tom roce jej z tohoto dobrého klubu zlanařili do ještě výrazně prestižnějších Moravských železáren. Hráči prý tehdy dostávali 10 korun za trénink, po zápasech pak 50 korun za vítězství, 25 za remízu a za prohru pak logicky nic.

V tomto týmu vzpomíná Fiala na fotbalové začátky pozdějšího reprezentačního trenéra Karla Brücknera, který je o devět let mladší. „Pravda, byl to talent, ale chvíli mu to trvalo, než se trvale chytil a zařadil mezi železárenské áčko,“ připomíná. A naopak, z těch nejstarších spoluhráčů mu utkvěl v hlavě fotbalový internacionál Ota Nožíř.

Čas však nezastavíš. V roce 1961 už pro zaneprázdnění, kdy jezdí přes týden po stavbách, hodlal zanechat fotbalu. „V Černovíře, který se tehdy zachraňoval v 1. B. třídě, chtěli, aby alespoň trénoval. Nakonec nastupoval jako hrající trenér a nastala zlatá éra černovířské kopané. Mužstvo se zachránilo. V dalším roce soutěž vyhrálo. Již před posledním zápasem bylo impozantní skóre 99:18. V České Vsi se čekal stý gól. Skončilo to však 4:0, takže celkově 103:18. „Tehdy jsme dávali také osm, ale i deset gólů za zápas, což se lidem líbilo. A tak chodilo na zápasy běžně 600 diváků, samozřejmě nejen z Černovíře, ale i z města,“ tvrdí Fiala a dodává, že mezi nimi býval třeba herec Josef Bek či režisér Franta Paul. Fiala hrál za Černovír až do roku 1968. Pak už se chodil jen dívat, stejně jako na fotbal železáren, či později spíše

Sigmy, který se začátkem osmdesátých let stal prvoligovým.

Jan Fiala vděčí úspěchům zejména díky své rychlosti. Stovku dokázal zaběhnout za 12 vteřin, dvoustovku za 24. Jako lyžař sjezdařil, donedávna alespoň jezdil na běžkách. Třetí tisíciletí ovšem pro něj začalo zdravotními problémy. Zatím je překonává s úsměvem...

(jih)

Černovířská Eva Šišková zápolila i s olympioničkou Bosákovou

Doktorku Evu Šiškovou, která loni v listopadu završila svých 80 let, znají lidé asi nejspíš jako cvičitelku a obnovitelku Sokola v Černovíři.

Její profesní kariéra se plně věnovala sportu. Až do roku 1990 se na Univerzitě Palackého v Olomouci zabývala didaktikou tělesné výchovy. Nacvičovala také na všechny československé spartakiády (ty se konaly v letech 1955 až 1985). Působila rovněž jako gymnastická rozhodčí. Té se také aktivně věnovala. Získala řadu ocenění na středoškolských hrách a jako dorostenka se utkala kromě jiných i s legendární olympioničkou Evou Bosákovou.

Členkou Sokola byla už od roku 1935. Proto nebylo divu, že byla mezi těmi, kteří se v roce 1990 podíleli na obnově Sokola Černovír. Byla ve výboru jednoty, vedla cvičení rodičů s dětmi, předškolních dětí, mladších žáků, žákyň... Postupně však tyto posty předávala a nyní zůstala u seniorek, jimž vede zdravotní tělesnou výchovu. Těchto žen chodí cvičit 29, což podle jejích slov znamená, že jde o největší oddíl Sokola Černovír.

V souvislosti s jubileem PaedDr. Evy Šiškové si dovoluji upozornit na fenomén výraznosti ženské tradice v její rodině. Již v jubilejní publikaci jsme čerpali ze vzpomínek její matky Žofie Pastrnkové (narozené v roce 1906), která byla organizátorkou společenského života v Černovíři. Po jistou kratší dobu tu pak později byla i naší nejstarší spoluobčankou. A pokud se budeme držet ženské linie, tak nemůžeme naopak opomenout ani jejich vnučku resp. pravnučku Kateřinu Šiškovou. Ta se loni v říjnu stala v pouhých 25 letech v barvách TOP 09 členkou olomouckého městského zastupitelstva.

(jih)

Černovír v supervolebním roce volil pravicověji

V roce 2010 se uskutečnily v květnu volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, v říjnu pak komunální volby souběžně s volbami do parlamentního senátu. Ty probíhaly všude dvoukolově, takže poctivý volič loni přišel k urnám hned třikrát. Černovířští, alespoň ti, kteří tuto možnost neignorovali, volili ve srovnání s průměrem Olomouce či republiky pravicověji.

Připomínáme, že z celorepublikového pohledu ve volbách do Sněmovny vyhrála Česká strana sociálně demokratická. Ovšem jen s malým náskokem, takže vládní koalici vytvořila druhá ODS spolu s v pořadí třetí stranou TOP 09 a pátými Věci veřejnými.

V Černovíře jsme mohli pozorovat ihned po vysypání obálek z uren (včetně přenosné), že nejvyšší kupka obálek s hlasy je pro „topku“. Bylo jich 157 (22,62 procenta). Dalších 139 připadlo ODS. ČSSD tu skončila třetí se 135 hlasy. Lepšího než celostátního výsledku dosáhly v Černovíře Věci veřejné, které skončily díky 78 hlasům na čtvrtém místě. Naopak 63 hlasy odsunuly republikově čtvrté komunisty až na páté místo. Zajímavé je, že v parlamentních volbách neuspěla KDU-ČSL, ale kdyby záleželo jen na hlasech z Černovíra a Klášterního Hradiska, dostali by se do Sněmovny i lidovci. Naši spoluobčané jim dali 36 hlasů, tedy 5,18 procenta z těch platných.

Říjnové volby do městského zastupitelstva dopadly obdobně. V Olomouci sice zvítězila ČSSD, ale radniční koalici s těsnou většinou jednoho hlasu vytvořila ODS, TOP 09 a KDU-ČSL. Černovířské výsledky byly těsné: 1. ODS (23,20 procenta), 2. TOP 09 (23,05) a až 3. ČSSD (22,84). Nad sedm procent se dostali lidovci i komunisté. Ze stran, které nepřekročily v Olomouci pětiprocentní hranici, se to v Černovíře podařilo Zeleným a Věcem veřejným.

Konečně se po dva říjnové víkendy ve volebním obvodu 61 rozhodovalo také o senátorovi po profesoru Janu Hálkovi z ODS, jemuž končil mandát. Nakonec zvítězil sociálnědemokratický hejtman ing. Martin Tesařík. V Černovíře tomu zase bylo trochu jinak. V prvním kole sice vyhrál Tesařík před profesorem Jiřím Kleinem z TOP 09, když Hálek skončil až třetí. Ve druhém kole, kam společně s Tesaříkem postoupil Hálek, ale dali Černovířští více hlasů tomuto kandidátovi ODS.

Pro úplnost dodejme, že volby po letech probíhaly opět v základní škole na Petřkově ulici. Důvodem byla probíhající rekonstrukce hasičské zbrojnice.

(jih)

Snímek Jindřicha Hovadíka zachycuje část členů volební komise okrsku 71 při sčítání hlasů při květnových sněmovních volbách.

Památný dub za Černovírem se stal Stromem roku

Mohutný Hromův dub rostoucí nedaleko Černovíra, odkud je také nejlépe dosažitelný, se stal loni na podzim vítězem celostátní ankety Strom roku, kterou již devátým rokem pořádala Nadace Partnerství. Přes čtyři sta let starý dub letní se stal nejoblíbenějším stromem České republiky – hlasovalo pro něj 12 329 lidí. Je to pro nás radostná informace. A to i přesto, že strom rostoucí od roku 1577 je vlastně v katastru Bohuňovic.

Evidentně největší podíl na vítězství Hromova dubu má černovírský rodák Jiří Košík, který jej do ankety přihlásil a sám pro něj získal nejvíce hlasů. „Jeho“ občanské sdružení Senior aktivity z Hromova dubu hodlá učinit vyhledávaný cíl při procházkách po okolí. Strom byl jedním z dubů, které zpevňovaly hráz již neexistujícího Velkého rybníka. Proč se mu dodnes říká Hromův dub? U rybníka bydlel v chýši mohutný uhlíř zvaný Hrom, který vynikal velikou silou. Ten se podle legendy dokonce vzepřel snaze nějakého církevního hodnostáře získat jej do své ozbrojené gardy. Původní stavení zapálil a zmizel. Později na tomto místě vzniklo nové stavení, které bylo tajnou modlitebnou českých bratří.

Zájemce o pozoruhodné stromy v našem okolí můžeme upozornit například na finalisty reprezentující Olomoucký kraj v minulých letech. V roce 2009 to byla Mladějovická lípa, ještě o rok dříve pak Krčmaňský borek.

(text a foto jih)

Václav Milder – černovířská stopa písmáka z Jedlí

„Jeho spisovatelská činnost byla obdivuhodná, zvláště když uvážíme, jaké bylo jeho vzdělání. Takovou práci mohl zvládnout jen člověk obdivuhodné píce a energie, která navíc byla podepřena láskou k rodné obci i k místům, kde později po většinu svého života působil a žil,“ napsala Miloslava Hošková na stránkách sborníku Severní Morava u příležitosti stého výročí narození Václava Mildera.

Václav Milder, písmák z Jedlí, jak o sobě nikdy neopomněl poznamenat, se narodil 2. září 1890 (tedy před 120 lety) v Jedlí na Zábřežsku. V rodné obci vychodil trojtřídní školu a spolu s rodiči a sourozenci se staral o malé hospodářství. Stejně jako většina vrstevníků si přivydělával prací v lese a místní cihelně. Nebylo to lehké živobytí. Narukoval do rakouské armády a po skončení základní služby se do rodné obce již nevrátil. Našel si zaměstnání u státní dráhy v Olomouci. Začínal zde, jak bylo zvykem, od krumpáče a postupoval po kariérním žebříčku aby do důchodu odešel jako vlakmistr – vrchní oficiál.

Do Černovíře přišel v roce 1913 a našel zde ubytování v domě známém jako Starý konzum, dnes Frajtovo náměstí číslo 5. Než se stačil pořádně usadit, vypukla První světová válka a čerstvý rezervista Milder nastoupil v první výzvě ke kádru do Českých Budějovic. Měl štěstí. Válku přestál bez úhony a jako svobodník demobilizoval na italské frontě v Cetinji.

Ještě v roce 1918 se vrátil do Černovíře, nyní už jako zaměstnanec Československých drah. Oženil se a s rodinou nyní bydlel v tehdy novém, dnes značně zdevastovaném činžovním domě na rohu ulice Jablonského a Stratilovy. Pamětníci si jistě vzpomenou, že zde byl v přízemí poštovní úřad. Manželka Štěpánka pocházela z jeho rodného kraje (Postřelmov) a spolu vychovávali dceru Ludmilu a syna Václava. Obě děti navštěvovaly černovířskou školu.

Do bohatého společenského a kulturního života v Černovíře se nijak významně nezapojoval. Nebyl členem žádného místního spolku ani politické strany. Názorově měl, jak se dá vyčíst mezi řádky jeho prací, nejbližší k sociální demokracii. Věnoval se především zaměstnání, rodině a byl zcela zaujat rodným krajem, kam podnikal časté studijní cesty.

Již ve dvacátých letech vyšla tiskem útlá knížka Paměti obce Jedlí. Jeho články se objevovaly v zábřežských novinách Nový směr, psal do vlastivědných časopisů a stal se dopisovatelem Národní společnosti československé. V jejím archívu se zachovaly rukopisy jeho příspěvků věnované převážně horské oblasti severní Moravy. Po odchodu do důchodu se zcela věnoval vlastivědě a historickému zkoumání. Mimo jiné dokončil v roce 1959 rukopis Olomoucká předměstí Černovír – Lazce – Klášterní Hradisko. Sám k tomu v závěru rukopisu dodává: „Nebyla by mě nikdy napadla myšlenka jako laika a ne-rodáka obce Černovíře, že bych mohl někdy o této něco napsat. A napsal jsem! Ve třech knihách 795 popsaných stran o formátu 20×14 je toho dokladem“.

V prvním deníku věnoval pozornost nejstarším dějinám obce, zvláště potom majetkovým poměrům. Zachytil přehled obecního zřízení a občanské vybavenosti.

Cenné jsou přehledy majitelů jednotlivých domů čísel popisných 1 až 116. Ve druhém deníku pokračuje přehled majitelů popisných čísel 117 až 263. Stručně je zde zachycena historie spolků a politických stran včetně výsledků voleb v některých letech. Ve třetím deníku se věnuje obdobným způsobem Lazcům a Klášternímu Hradisku.

Práce na denících ukončil v dubnu 1959. Rukopis předal tehdejšímu Obvodnímu národnímu výboru v Černovíře, a nyní se již nedovíme jakou šťastnou náhodou se všechny tři deníky ocitly v archivu města Olomouce, kde jsou uchovány dodnes.

V roce 1959 se Václav Milder odstěhoval spolu s manželkou a dcerou Ludmilou do nedaleké Skrbeně, kde žil u syna Václava až do své smrti. Zemřel 4. ledna 1971 v olomoucké Fakultní nemocnici a pochován je v rodinném hrobě na olomouckém Ústředním hřbitově.

Václav Milder vytvořil náročné a pracné dílo, na němž nás zaujme vedle obsahu i krása písma a forma. Zvláště skutečnosti jím zachycené v poválečném období mají nesmírný význam při studiu dějin obce Černovíra.

RUDOLF HRADEČNÝ

Dvě novinky na Klášterním Hradisku

Figurální výzdoba bočního oltáře – svatý Augustin

Počátkem roku 2010 byl zpřístupněn široké odborné i laické veřejnosti další skvost umělecké výzdoby bývalého kláštera Hradisko, tentokrát z prostor bývalého kostela Panny Marie, který se nacházel ve středním křídle areálu. Jde o část štukové výzdoby jednoho z bočních oltářů s postavou sv. Augustina provedenou jako basreliéf na štukovém štítě s rámem z umělého mramoru. Motiv byl po dlouhá léta ukryt uvnitř skladových prostor. Po poslední stavební úpravě, kdy pod ním vznikla čekárna endoskopického pracoviště, bylo možné přistoupit obnově a prezentaci.

Je zde představena jedna z mála zachovaných částí vrcholně barokní výzdoby parteru konventního kostela. Podle výsledků průzkumu je to druhá fáze výzdoby související s přístavbou presbytáře, datovanou do období 1685 až 1690. Autorem díla je s největší pravděpodobností Baltazar Fontana.

Vlastní restaurátorské práce, které provedli akademický sochař René Tikal a štukatér – restaurátor Jaroslav Přindiš, proběhly od června 2009 do března 2010.

Celkový náklad na provedení díla představuje 335 tisíc korun, z toho převážnou část (300 000) poskytl Olomoucký kraj v rámci kapitoly „Významné projekty Olomouckého kraje“.

Zahradní kaple – márnice

V průběhu roku 2010 probíhala obnova další části areálu Vojenské nemocnice, a to takzvané Zahradní kaple vybudované počátkem 20. století v historizujícím slohu jako márnice. Obnova objektu je součástí stavební akce Rekonstrukce bývalé konventní zahrady, ve které se objekt nachází. Obnovu vnějšího pláště provedla firma Horstav Olomouc, s.r.o. na náklady Vojenské nemocnice Olomouc. Restaurování výzdoby interiéru provedl restaurátor PhDr. Lubomír Dvořák. Tuto část financoval příspěvek poskytnutý Olomouckým krajem. Objekt bude zpřístupněn veřejnosti v rámci rozšířené prohlídkové trasy národní kulturní památky po dokončení úpravy zahrady. To bude pravděpodobně ve druhém pololetí roku 2011.

KVĚTOSLAV CUPÁK

Snímek u článku představuje štukovou výzdobu, márnice je vyvedená v barvě na třetí straně obálky.

Lazecká (bývalá posádková vojenská) střelnice

Po prohrané válce s Pruskem docházelo v Rakousko–uherské armádě k urychlenému přezbrojování. Postupně byly z pěchotní výzbroje vyřazovány ústím hlavně nabíjené pušky systému Lorenz a nahrazovány novou armádní pěchotní zbraní. Náboj nabíjený bezdýmým střelným prachem, jednoduché nabíjení a vrtaná hlaveň umožňovaly střelbu ve všech podobách a palba mohla být vedena na větší vzdálenosti. Tím se měnila i taktika vojenských střetnutí, a ta vyžadovala novou metodiku výcviku vojáků. V devadesátých letech 19. století bylo proto rozhodnuto vybudovat v blízkosti bývalé pevnosti Olomouce vojenskou posádkovou střelnici, která by při zachování maximální bezpečnosti nejen střelícím, ale i civilním osob umožňovala střelecký výcvik.

Vojenští plánovači vybrali pro tento účel více než osmihektarový pozemek v polní trati Pustatiny, v těsné blízkosti meandrů řeky Moravy. Území bylo v té době jen málo využívané. Byly zde podmáčené louky, stromy a keře na březích řeky a tůň. Nejbližší osadou byla tehdy nevýznamná víska Horka ve vzdálenosti zhruba tří kilometrů.

Navrženy byly tři mohutné valy k zachycování střel, střeliště (postupně zakrytá), okopy a kryty pro obsluhu terčů. Aby nedocházelo k přestřelení valů „zvlášť šikovnými“ střelci, byly před střelecké stavy umístěny dvě řady balistických zábran. Do plného provozu byla střelnice převzata vojenskou správou v roce 1900. Lazce a Černovírem denně procházeli vojáci. Střelné rány se potom rozléhaly do širého okolí, a jak pracující na polích či v blízkých pískovnách, tak později rekreatanti na pískovně zvané Tajvan a u dalších vodních ploch na ně vzpomínají dodnes.

Lazecká střelnice zažila za více než století svého trvání více pánů. Nejprve zde brance cvičila Rakousko-uherská c. a k. armáda, v roce 1918 převzala správu a provoz armáda československá. V letech 1939 až 1945 zde nacvičovali střelbu vojáci Wehrmachtu a po nich Československá lidová armáda. Novým podmínkám taktického vedení boje s použitím automatických zbraní však přestala vyhovovat. Vojenská střelnice byla v roce 1961 zrušena a celé zařízení včetně pozemku bylo předáno do civilní správy reprezentované organizací Svazarm. Té byla střelnice předána do bezplatného trvalého užívání s tím, že zde i nadále mohl být prováděn střelecký výcvik ozbrojených složek: Občas to byli vojáci, pravidelně policie (SNB) a Lidové milice. Svazarm využíval střelnici k výcviku branců a sportovní střelbě. Zabydleli se zde i myslivci. Po ukončení činnosti Svazarmu v roce 1990 sešli se přátelé branných sportů v Hanáckém svazu technických sportů (HSTS) v jehož majetku je střelnice v současné době. Českomoravská myslivecká jednota zde vybudovala a provozuje střelnici pro brokové zbraně (skeet a trap).

Už přes 30 let pracuje na střelnici pan Bohumil Kořínek, místopředseda HSTS pověřený od roku 1990 správou a provozem střelnice. Vzpomíná jak v roce 1980 prováděl, tehdy ještě Svazarm, velkou rekonstrukci technických zařízení střelnice. Opraveny musely být i valy, které se místy začaly sesouvat. Po rozebrání zjistili, že jejich jádro je z velkých balvanů a v násypech se nacházelo značné množství

střel, kromě novějších i z „ládovaček“. Balistické zábrany, které byly původně z fošen a zaplněny pískem, byly v tak dezolátním stavu, že byly nahrazeny novými z betonových panelů obložených dřevem. Budovy stárnou a vyžadují trvalou péči a údržbu. Nerad mluvím o Sovětské armádě, protože „sověti se o nic nestarali, nikoho se neptali, prostě přišli a stříleli“.

Dnes funguje střelnice po vstupu finančně silného investora jako společnost s ručením omezeným na komerční bázi. Je zde možné po dohodě cvičit střelbu až do vzdálenosti 300 metrů a střílet lze ze zbraní krátkých i dlouhých, ale vždy jen jednotlivými ranami. Této možnosti vedle soukromých osob a sportovních střeleckých klubů využívá dnes především Policie ČR a Městská policie. Správce střelnice si nevzpomíná na nějaký těžší úraz (výjimkou je například tržná rána na čele myslivce, který se díval moc zblízka do puškohledu a zapomněl na zpětný ráz zbraně) a střelba je podle něj při zachování pravidel střelnice naprosto bezpečný sport.

Ve dvacátých letech minulého století byl správce střelnice členem černovírského Sokola a zábavní odbor využíval prostory k pořádání velkých národopisných akcí. Tak v roce 1926 byla zde provedena Hanácká svatba a o rok později Jízda králů (dochovaly se fotografie). Slavnosti byly hojně navštěvovány a byly jak společensky, tak komerčně velmi úspěšné.

V období ohrožení ČSR fašismem ve třicátých letech byl v Sokole kladen velký důraz na branné sporty. Černovířští závodníci byli úspěšní v přeborech střeleckých na Lazecké střelnici. Okresním přeborníkem ve střelbě vojenskou puškou byl Rudolf Paňák, župní náčelník sokolský pro pobyt v přírodě a poslední předválečný starosta Sokola Černovír.

Do povědomí nejen černovírských a lazeckých občanů se střelnice zapsala tragickou událostí v květnu 1945, kdy zde byli gestapem povražděni občané z Přerova a Olomouce. Jak k tomu došlo a co předcházelo?

Přerovské květnové povstání a pomník na lazecké střelnici

Poslední dubnové dny v roce 1945 byly plné zvláštního napětí a očekávání. Rudá armáda dobývala Berlín a Američané pronikali přes západní hranice ČSR. Už 26. dubna bylo osvobozeno Brno a vrcholila Ostravská operace Rudé armády za účasti československých vojáků. Wehrmacht začal vyklízovat západní Slovensko a hrozilo obklíčení celého německého uskupení, které bylo navíc tísněno československou a rumunskou armádou. Hlavní ústupová trasa vedla přes Přerov, který byl významným dopravním uzlem.

Když se ráno 1. května roznesla Přerovem zpráva, že Německo kapitulovalo, většina lidí tomu ráda uvěřila. Přerov byl plný demoralizovaných německých a maďarských vojáků a vypadalo to, že většina má války také plné zuby. Ve městě se objevili ozbrojení civilisté, byly vyvěšovány československé vlajky a odvážnější začali odzbrojovat německé vojáky. Na okresním hejtmanství začalo vyjednávání o převzetí města do české správy.

Kolem deváté hodiny začala, zřejmě smlouvaná a na rozdíl od města i dobře připravená, akce na přerovském nádraží. Byly uhašeny ohně pod kotli parních lokomotiv s jedinou výjimkou: Od ešalonu s maďarskými vojáky byla odpojena lokomotiva, vyzdobena vlajkami a vyrazila po trati do Olomouce, aby zde a cestou zvěstovala konec války. Železničáři získali zbraně a obsadili celé osobní a i nákladní nádraží.

Jednání s německým vládním komisařem vrcholilo kolem poledne, kdy do jednání vstoupil profesor místního gymnázia Jan Machovec jako představitel revolučního národního výboru. Z německé strany došlo ale k prudkému obratu poté, co se vládní komisař tajně spojil s představenými. Jednání bylo ukončeno. Do ulic nastoupili příslušníci schutzpolizei a dorazily posily z Olomouce. Zatímco na nádraží se i nadále bojovalo, došlo ve městě k přestřelkám, při nichž zahynulo sedm civilistů a zadržen byl větší počet osob včetně vyjednávající delegace. Večer ukončili boj s přesilou i železničáři na nádraží. Zde padlo 10 bojovníků, ale většinu se podařilo spořádaně ustoupit. Skupina zatčená na a kolem úřadu vládního komisaře v počtu 22 osob byla odvečena do vojenských kasáren a podrobena krutým výslechům. O brutalitě svědčí to, že jeden ze skupiny, pan Josef Beneš, byl zde ubit a jeho tělo bylo vhozeno do řeky Bečvy. Ještě v noci na 2. května přišel z Prahy telefonický příkaz K. H. Franka k popravě zadržených. Jednadvacet přerovských občanů bylo převezeno do Olomouce a 2. května byli popraveni členy olomouckého gestapa před posledním valem lazecké střelnice. Ke skupině přerovských občanů byli přiřazeni dva občané Olomouce (pravděpodobně museli vykopat společný hrob) a byli popraveni jako nepohodlní svědci zločinu.

Z poválečných výsledků zadržených členů gestapa víme, že k popravě byli zadrženi přiváděni v trojicích a střílení pistolí ranou do týla. Ve společném hrobě se tak ocitl profesor Jan Machovec, příslušníci pořádkových jednotek protektorátní policie a četnictva, ale také paní Matylda Dokládalová, která se provinila tím, že vyvěsila československou vlajku.

Přerovské povstání bylo prvním ozbrojeným povstáním českého lidu na konci války a zahájilo tak řetěz obdobných více či méně úspěšných lidových akcí, které vyvrcholily 5. května povstáním v Praze.

Po 8. květnu se postupně vraceli sice zmučení, ale živí zadržovaní občané Přerova do svých domovů, osud skupiny profesora Machovce byl stále neznámý. Nejčernější předtuchy se naplnily, když byl objeven hrůzný nález v prostoru střelnice na Lazcích. V nedbale zahrnuté jámě ležela těla popravených. Následná exhumace a identifikace těl proběhla 12. a 13. května, a tušení se změnilo v jistotu: Zde ležela těla popravených účastníků přerovského povstání. Společný pohřeb obětí se konal 14. května v přerovském městském parku Michalov.

Na místě tragédie byl vztyčen prostý pomník z pískovcového kvádru vytesaného do tvaru zlomeného stromu se štítem, který nese nápis: Večer 2. května země tato vypila krev 21 mučedníků z Přerova a dvou z Olomouce. Na místě popravy se dodnes zachoval mohutný betonový kvádr s deskami, na nichž jsou jména obětí. Původní pískovcový pomník byl v roce 1984 umístěn na nový pomník, který je v hájku před

budovami střelnice. Každoročně se zde koná pietní akt za přítomnosti představitelů a občanů z Přerova a Olomouce. Původní místo tragédie je dnes zarostlé vzrostlým lesem a jen s obtížemi přístupné.

RUDOLF HRADEČNÝ

Snímek z exhumace na Lazcích v květnu 1945 pochází z Muzea Komenského v Přerově.

Černovír má novou hasičskou zbrojnici

Černovířský sbor dobrovolných hasičů získal v roce 2010 nákladem 20,5 milionu korun novou zcela rekonstruovanou zbrojnici. O financování stavby, která začala demoličními pracemi již na podzim 2009, se plně zasloužil olomoucký magistrát.

Slavnostní okamžik se nastal v sobotu 9. října. Otevření zrekonstruované zbrojnice doprovázely také oslavy 70. výročí založení sboru dobrovolných hasičů. V programu slavnosti byla rovněž mše v černovířské kapličce, průvod městskou částí a předání ocenění a vyznamenání. Události se zúčastnil hejtman ing. Martin Tesařík, olomoucký primátor Martin Novotný, starosta Sboru hasičů Čech, Moravy a Slezska ing. Karel Richter i další hosté.

Podle starosty SDH Černovír ing. Jiřího Kropáče, ale nejen jej, je cenné, že v nové zbrojnici získáváme multifunkční sál. Ten v případě potřeby pojme až 160 lidí a významně by tak měl pomoci k oživení společenského života v městské části. (Fota Ladislava Řoutila z říjnového otevření zbrojnice přinášíme na první i druhé

straně obálky, na snímku Jindřicha Hovadíka u článku je pak ještě stavba před dokončením.)

V čase, kdy zbrojnice nestála, měli hasiči techniku uskladněnou nejdříve ve stodole ing. Josefa Čamka, později pak v garážích Farmaku.

Hasiči však žili také běžným životem, který má bohužel i svůj konec. V pouhých 40 letech to bylo v případě náhle zesnuvšího Petra Nováka. „Byl strojníkem, šlo o velmi pracovitého a obětavého člena, na kterého se dalo spolehnout. Tvořil základ výjezdové jednotky,“ bilancoval velitel Petr Lichtblau. Ze zásahové jednotky odešli pro zaneprázdnění i další lidé, kromě jiných i někdejší starosta SDH František Coufal. Hasiči tedy čekají na nové posily, a to i z řad žen.

Uplynulý rok byl také ve znamení několika zásahů, na nichž se jen tak nezapomene. V květnu to bylo poté, kdy po 13 letech opět zaplavila voda z řeky Bečvy Troubky. Pak i 26. června, kdy se na obchvatu Olomouce za Globusem po srážce autobusu a osobního auta zranily takřka dvě desítky mladých lidí. Po deštivém jaru se čerpala voda z laguny u Černovířského lesa, která ohrožovala sklepy v Hlušovické ulici. Konečně po srpnové noční bouři s přívalem deštěm bylo nutné čerpat vodu ve Slavoníně a Řepčíně.

Skvělých výsledků pak dosáhl v soutěži o nejtvrďšího hasiče (TFA) třicetiletý autoelektrikář Miloš Jelínek.

(red)

Rok 2010 v T.J. Sokol Olomouc – Černovír

Rok 2010 byl pro černovířský Sokol ve znamení pokračování změn započatých v roce 2009. Kromě běžných úkolů a řešení problémů byly na valné hromadě stanoveny pro výbor tři základní oblasti, které bylo nutno během roku vyřešit a splnit. Jednak bylo potřeba pokračovat v opravných a rekonstrukčních pracích. Šlo především o výměnu střešních žlabů, které byly v havarijním stavu. Dále bylo nutné pokračovat v rekonstrukci systému ústředního topení, prořezávce vzrostlých stromů v areálu sokolovny, likvidaci staré maringotky, která dlouhá léta bývala útočištěm pro popíjející a pokuřující omladinu a ne zrovna zkrášlovala sokolský areál. Dalším krokem ke zkulturnění sokolovny byla zahájená rekonstrukce prostoru pod jevištěm, které se využívá při kulturních akcích. Tuto záležitost si vzal za své oddíl stolního tenisu mužů a určitě zde jeho členové odvedli pěknou práci. Ne všechny práce byly loni zcela dokončeny, nicméně budeme v nich pokračovat na jaře, hned jak to počasí dovolí.

Druhým významným úkolem pro rok 2010 bylo pro výbor po odchodu oddílu Věrné gardy z řad černovířského Sokola stabilizovat a podle možností zvětšit a zároveň omladit členskou základnu, což se jednoznačně podařilo, především ve věkové kategorii dorostenek. Během roku 2010 vzniklo několik nových oddílů, především je potřeba se zmínit o dvou oddílech děvčat, které se věnují tanci pod názvem TS Go 2 Dance. Nesmíme zapomenout na seniorský ženský oddíl sestry Evy Šiškové. Oddíl, který vede, je v rámci černovířského Sokola nejpočetnější, nejvitálnější a nejdéle cvičící. Jednoznačně je všem ostatním oddílům příkladem, jak se má přistupovat k sokolským myšlenkám. Rovněž oddíly žen sester Skácalové a Odehnalové berou své cvičení vážně a počty členů jejich oddílů už pomalu nelze kvůli kapacitě tělocvičny zvyšovat. V těchto oddílech cvičí převážná většina žen z Černovíře, ale i z ostatních částí Olomouce, což je významné pro zviditelnění Černovíře jako takového. Během roku 2010 se podařilo obnovit cvičební hodiny žáků soukromé školy z Chomoutova a nezapomněli jsme ani na černovířskou základní školu, jejíž žáci mají možnost využívat prostory sokolské tělocvičny v době, kdy tráví čas v družině. To, že opravdu jsou prostory tělocvičny maximálně využívány, oproti dřívější době, dokazuje rozvrh cvičebních hodin, kdy prakticky každý pracovní den je od 14.00 do 21.00 tělocvična maximálně vytižená a další zájemce musíme z kapacitních důvodů odmítat.

Posledním důležitým úkolem pro výbor bylo organizování akcí, které by Sokol Černovír zviditelnily v očích široké veřejnosti a ukázaly, že v Černovíře existuje společenský, kulturní a sportovní život. Během roku uspořádala jednota několik tanečních zábav, pozvali jsme country kapelu, své umění předvedl i harmonikář, pro mladé jsme pořádali diskotéku.

Dětem jsme připravili dětský den se spoustou soutěží, skákacím hradem, pěnovým bludištěm (na snímku), ukázkami práce městské policie a tradičně se děti mohly svést na koních. Velký úspěch sklidil 1. ročník turnaje v malé kopané, který jsme pojali jako Memoriál Jardy „Bachy“ Stratila. Toho se zúčastnilo osm týmů z celého olomouckého okresu a vítězem se stalo mužstvo Veteránů SOS, přičemž na nečekaném 3. místě

se umístilo mužstvo SDH Černovír, ve kterém statečně bojoval nejstarší účastník turnaje pan Slepíčka. Také ve stolním tenisu mohly smíšené dvojice předvést své umění v turnaji, který jsme uspořádali na podzim a který rovněž dokázal, že pokud se domluví pár nadšených lidí, mohou pro ostatní vytvořit krásnou odpolední sportovní zábavu. Na sklonku roku, kdy je potřeba si odpočinout od předvánočního shonu, jsme uspořádali 1. ročník Memoriálu Miloše Otty v nohejbale. Snahou těchto akcí je, rozhýbat černovírskou veřejnost k větší společenské aktivitě.

Na závěr je potřeba připomenout spolupráci mezi naší jednotou a SDH Černovír, která druhým rokem úspěšně pokračuje v mnoha oblastech a je příkladem, jak je možné společně řešit problémy různých společenských sdružení, bez vzájemného osočování a nevraživosti.

Při této příležitosti chci poděkovat těm občanům Černovíra, kteří nám byli během celého roku nápomocni a významně přispěli svým dílem k dobrému jménu TJ Sokol Olomouc-Černovír.

PAVEL HORNÝ, starosta T.J.

Fotbalisté Slovanu Černovír v roce 2010 uhájili pozice

Svoji činnost v roce 2010 zahájili fotbalisté Slovanu Černovír ihned po vánočních a novoročních svátcích přípravou tradičního fotbalového plesu. Ten se i v roce 2010 konal v černovírské sokolovně a opět nastartoval všechny k aktivní práci na přípravu všech mužstev do jarních odvet. Ples se vydařil a podle výsledků se vydařila i zimní příprava, neboť sezóna 2009/2010 skončila ke všeobecné spokojenosti funkcionářů a snad i fanoušků.

Největší pozornosti se určitě těší družstvo mužů. Slovan opět prokázal kvalitu a sezónu dohrál již tradičně v lepší polovině tabulky. Po podzimu 2009 patřila mužstvu 5. příčka v tabulce se ziskem 22 bodů. A stejnou pozici obsadili muži i v konečné tabulce. Sice si trochu bodově pohoršili, když nasbírali na jaře jen 20 bodů, ale jinak panovala s výsledky družstva spokojenost. A pokud se někde hledaly rezervy, tak to byly především prohry s prvními dvěma celky v tabulce na domácím trávníku. A také pokračující herní krize na soupeřových hřištích. Tam se stále nedaří hrát stejným způsobem jako v domácí aréně U Komína. Proto Slovanu vždycky chybí pár bodů k atakování medailových pozic. Nic to však nemění na dlouhodobých cílech, jimiž jsou zapracování vlastních odchovanců a postupný výkonnostní růst mužstva do budoucna. Oporami byly již tradičně střelec Pavel Šubrt a záložníci Bořivoj Petrů s kapitánem Petrem Lánerem. Ale do pozice lídrů už se dostávají i někteří mladší borci.

Obě dorostenecká družstva měla za úkol udržet dosavadní výkonnost, která odpovídala 5. místům v tabulkách. Starší dorost k 19 podzimním bodům přidal stejných 19 i na jaře a se ziskem 38 bodů si v tabulce polepšil na konečné 4. místo. Nebylo to sice nijak výrazné umístění, ale i tady se dá mluvit o spokojenosti. K oporám celku patřili borci jako brankář Jaroslav Sedlář, Pavel Navrátil, Evžen Daniel, Martin Kelar, Vojta Švec, Petr Gavlík nebo střelci Marek Havelka a Tomáš Zapletal. Dík patří rovněž trenérům Karlu Tománkovi a Petru Kellarovi. Mladší dorost hrál rovněž mírně nad standardem své soutěže. Tady mělo sice vedení oddílu trochu vyšší výkonnostní cíl, ale vzhledem ke kooperaci mezi oddíly mladších a starších se dá mluvit o potvrzení Slovanu jako nadprůměrného mládežnického centra na úrovni krajského přeboru. Takže nakonec 21 jarních bodů a celkem 41 bodů a rovněž 4. místo. Trenéři Ivan Maixner a Josef Holásek se nejvíc spoléhali na hráče jako Zapletal, Hrstka, Pulkert, Kirschbaum, Majda, Špička, Machynek a další.

Jestliže se celkům mužů a dorostu podařilo uhrát na podzim 2009 dostatečný počet bodů pro klidnou jarní fázi, tak o mužstvu starších žáků se to nedá říci vůbec. Již se skoro stalo tradicí, že se jarní část soutěže stává pro tento celek urputnou bitvou o zachování soutěže. Je to asi největší výkonnostní problém Slovanu. Nicméně se zatím pořád daří kluky na jaře vyburcovat k lepším výsledkům. Trenér Vladimír Zembol tak ve své premiérové sezoně dokázal dovést Slovan na 12. místo se ziskem 24 bodů a soutěž zachránit. K oporám starších žáků patřili hráči Pavel Ježo, David Koupil, Karel Voráč a z mladších Dominik Guskovič a Dominik Kudlička. Mladší žáci Slovanu jsou oddílem s největším výkonnostním růstem. Pokračovali ve výborných

výkonech z podzimní části soutěže a jejich výkony slibují klidnější umístění v příštích sezónách ve starších kategoriích. Dokázali připsat k dosavadním 25 bodům dalších 24 a skončili na skvělém 5. místě. Před našimi hráči se umístili výhradně celky s velkou mládežnickou základnou. Práce trenérů Antona Guskoviče a Petra Placka je velmi progresivní. Nejvíc jim vložené úsilí vraceli hráči Dominik Kudlička, Dominik Guskovič, Tomáš Placek, Marek Vysoudil, Filip Lešnof, Patrik Kupka, Pavel Meissner, Ondřej Chmelík a vlastně celý kádr mladších žáků.

Hlavní událostí letního přípravného období je vždy prázdninový turnaj bývalých hráčů na našem hřišti U Komína. Ten se v roce 2010 uskutečnil 24. července za účasti mužstev z Hodolan, Nových Sadů, domácího Slovanu a premiérově se zúčastnili Chválkovice. Po lýtých bojích nakonec turnaj ovládl domácí Slovan, který si poradil jak s Novými Sady, tak ve finále s překvapením z Chválkovic. Turnaj byl zakončen posezením při hudbě a opět se vzpomínalo na dobu nedávno minulou, kdy většina z účastníků byla ještě aktivními fotbalisty. Pro fanoušky a hráče prvního mužstva Slovanu pak byla vyvrcholením přípravy účast na tradičním Miklíkově memoriálu ve Chválkovicích. A v roce 2010 s velkým úspěchem. Slovan totiž celý turnaj vyhrál, když ve finále porazil Dolany. Zápas skončil 3:3, a tak rozhodovaly až penalty. A ty lépe zvládli černovířští borci. Bylo to povzbuzující zakončení letní přípravy. Pak už všechno dění ve Slovanu směřovalo k dalšímu soutěžnímu ročníku 2010/2011.

Povzbuzení úspěchem z Chválkovic vstupovali muži do sezóny 2010/2011 optimisticky. S mírně pozměněným a opět omlazeným kádrem. Hned první zápas však ukázal, že je rozdíl mezi dobrými výsledky v přípravě a ostrým mistrovským zápasem. Podceňované Příkazy si z Černovíra odvezly bod a měli i na víc. Trochu to Slovan zaskočilo, ale hned v dalším zápase dokázal vyhrát v Drahlově a po 3. kole byl dokonce na čele tabulky. Pak ovšem přišla další facka od průměrného soupeře. A sice v 8. kole, kdy na Lazcích vyhrál Majetín. Prohra mrzela o to víc, že muži prohráli po 10 zápasech, v nichž bodovali (i s těmi jarními). Z této prohry už se mužstvo tak lehce neoklepalo a zbytek sezony už neměl takovou kvalitu. Slabší výkony střídaly ty dobré a třeba prohru ve Velké Bystřici napravoval Slovan výhrou nad tehdy suverénními Novými Sady. Pak zase přišla drtivá prohra 0:6 v Hlubočkách, která byla nejtěžší za poslední čtyři roky. Naštěstí se podařilo vyhrát dvě předehrávaná jarní kola. V Příkazích a doma s Drahlovem. Těchto šest bodů zajistilo Slovanu 4. místo a 26 bodů. To je nakonec velmi dobrý výsledek, který slibuje klidnou jarní polovinu sezóny 2010/2011. K naprosté spokojenosti chybí snad jen vítězství doma v derby se Slavonínem, kdy se mohl uhrát lepší výsledek než 1:1. S dvěma body navíc by to byl nadstandardní podzim. Do jara má potom Slovan dva cíle. Vylepšit bodový zisk ze soupeřových hřišť a přetavit útočnou snahu ve větší počet vstřelených branek.

Do další sezóny v krajském přeboru dorostu se opět přihlásilo o jedno mužstvo míň než před rokem. Účastníků tedy bylo 11, a to je pro nejvyšší krajskou soutěž mládeže špatná vizitka. Vždyť když před lety Slovan v KP začínal bylo účastníků

16. Nicméně pro naše celky je tato soutěž nevhodnější. Do bojů starších vstupoval Slovan pod vedením trenérů Ivana Maixnera a Josefa Holásky docela rozpačitě, ale postupem času se prokazovala kvalita kádru a na závěr se prosadil na čelní místa v tabulce. Konečně 4. místo a 18 bodů je zhruba tak odpovídající současnému stavu mužstva. Hned první jarní zápas v Černovíře s lídrem z Čechovic však může mužstvo ještě více povzbudit. Opory zůstaly stejné jako minulou sezónu. Sedlář, Havelka, Majda, Pulkert, Šefčík, Hrstka, Špička, Zapletal, Holásek, Maixner, Gavlík atd. Mladší dorostence po sezóně převzal trenér Ondra Fojtík a se značně pozměněným kádrem dokázal konkurovat celkům jako Šumperk, Mohelnice nebo Jeseník. Malou vadou na tomto úspěchu je fakt, že v celku je docela dost hostujících hráčů, které by rád Slovan získal do svých řad. Faktem ovšem pořád zůstává skutečnost, že 3. místo mladších dorostenců je nejlepším umístěním černovířského celku v probíhající sezóně 2010/2011. A je tedy nejlepším současným celkem Slovanu. Borci jako David Dvorský, Luboš Machynek, Nicat Aghazada, Marek Pešák, David Koupil, Michal Janák odvádí opravdu parádní výkony.

Tradičně velmi sledovaným celkem je ve Slovanu oddíl starších žáků. Je to vždy velmi odpovědná práce pro trenéry složit mužstvo tak, aby se prosazovalo v této kategorii. Pro sezónu 2010/2011 se výbor Slovanu dohodl s trenéry Guskovičem a Plackem, aby se pokusili s mladšími chlapci o dlouhodobější stabilitu v tak náročné soutěži jako je krajský přebor. A jestliže dorosteneckých oddílů v KP ubývá, tak těch žákovských naopak přibývá. V sezóně 2010/2011 je 15 účastníků. Při pohledu na tabulku by se mohlo zdát, že se Slovan potýká se stejnými problémy jako v minulosti. Ale současné 14. místo moc neodpovídá možnostem tohoto celku. Hodně zápasů bylo vyrovnaných a o pozdějších prohrách se rozhodovalo vždy v koncovkách zápasů, kdy starší soupeři měli více sil. Proto je výbor klubu přesvědčen, že na jaře 2011 se starší žáci poperou o vyšší příčky a třeba 10. místo by bylo dobrým výsledkem. Mladší žáci se v nové sezóně museli vyrovnat se změnou soutěžního řádu. Tou nejvýraznější změnou je počet hráčů, který se změnil na sedm hráčů v poli plus brankář. Hrací plochou je potom polovina velkého hřiště. Od tohoto družstva Slovanu se neočekávaly žádné velké výsledky v horní polovině tabulky. Proto je současné 12. místo docela příjemným překvapením. Navíc když ztráta na 10. místo je minimální. Tím spíš, že nějaké body navíc se ztratily docela zbytečně. Trenéři Jiří Hron a Jan Hanousek dali celku tvář a formují mladé fotbalisty do dalších let ve Slovanu. I zde je předpoklad, že se bude mužstvo zlepšovat.

Samozřejmě, že i v roce 2010 působila v rámci Slovanu Černovír mužstva benjamínků a přípravky. Jsou to totiž nejpočetnější oddíly, a to stále potvrzuje, že o budoucnost mládežnických kategorií by se černovířský fotbal obávat nemusel. Obrovské penzum práce při formování mladých fotbalistů odvádí trenéři Petr Placek, Vladimír Zembol, Ondra Fojtík a Luděk Fojtík. Potěšitelné je, že máme zájemců o fotbal co nabídnout a rádi ve Slovanu přivítáme další mladé fotbalisty.

Rádi bychom využili příležitosti a poděkovali všem trenérům, sponzorům a partnerům Slovanu Černovír za jejich podporu v roce 2010. Rovněž děkujeme všem rodičům dětí

v mládežnických kategoriích za pomoc s tréninky a zápasy. Všechny naše příznivce rádi uvidíme na našem stadionu i v roce 2011, a proto připomínáme informace o známých termínech:

Domácí utkání „A“ mužstva Slovanu:	NEDĚLE 10:00
Domácí mistrovské utkání celků dorostu:	SOBOTA 10:00, 12:15
Domácí mistrovská utkání žáků Slovanu:	NEDĚLE 12:15, 14:30
Turnaj bývalých hráčů:	SOBOTA 23. července 2011

Slovan hraje domácí zápasy ve fotbalové aréně U Komína na Lazcích.
www.ofisport.cz, www.efotbal.cz, www.fotbal.cz, www.spoluhraci.cz

MARTIN SUCHÁNEK

KONEČNÉ TABULKY SOUTĚŽÍ, KTERÝCH SE ÚČASTNÍ TJ SLOVAN ČERNOVÍŘ

MUŽI 2009/2010

1. Bouzov	26	22	1	3	78 : 34	67
2. Mor. Beroun	26	18	1	7	64 : 36	55
3. Bohuňovice	26	17	2	7	79 : 37	53
4. Hlubočkv	26	15	1	10	65 : 50	46
5. ČERNOVÍŘ	26	13	3	10	53 : 36	42
6. Velký Týnec	26	12	5	9	52 : 44	41
7. Mohelnice B	26	12	2	12	74 : 56	38
8. Lipová	26	10	2	14	36 : 42	32
9. Slavonín	26	9	4	13	48 : 48	31
10. Cervenka	26	8	6	12	36 : 54	30
11. Příkazy	26	8	5	13	38 : 64	29
12. Drahlov	26	8	3	15	46 : 65	27
13. Paseka	26	5	4	17	28 : 70	19
14. Chvátkovice	26	4	3	19	25 : 86	15

MUŽI 2010/2011

1. Hlubočkv	15	10	2	3	40 : 18	32
2. Nové Sady	15	10	1	4	50 : 19	31
3. Slavonín	15	8	6	1	36 : 21	30
4. ČERNOVÍŘ	15	7	5	3	35 : 22	26
5. Lutín	15	8	2	5	35 : 27	26
6. Bohuňovice	15	7	2	6	26 : 24	23
7. V. Bystřice	15	7	2	6	22 : 23	23
8. V. Týnec	15	5	4	6	25 : 29	19
9. Kožušany	15	5	3	7	22 : 23	18
10. Majetín	15	5	3	7	24 : 26	18
11. Drahlov	15	5	2	8	26 : 35	17
12. Haňovice	15	3	4	8	15 : 26	13
13. Cervenka	15	3	4	8	19 : 49	13
14. Příkazy	15	0	4	11	7 : 40	4

STARŠÍ DOROST 2009/2010

1. Litovel	22	18	1	3	72 : 30	55
2. Mohelnice	22	16	3	3	57 : 19	51
3. 1. HFK "B"	22	15	4	3	50 : 18	49
4. ČERNOVÍŘ	22	12	2	8	63 : 37	38
5. Jeseník	22	9	3	10	35 : 50	30
6. Šternberk	22	8	3	11	42 : 31	27
7. Nezamyslice	22	8	3	11	32 : 54	27
8. Vikt. Přerov	22	7	4	11	29 : 41	25
9. Kralice	22	7	3	12	36 : 57	24
10. Čechovice	22	7	2	13	40 : 48	23
11. FKM Konice	22	6	0	16	30 : 52	18
12. Lipník	22	4	2	16	32 : 81	14

STARŠÍ DOROST 2010/2011

1. Čechovice	10	8	1	1	29 : 9	25
2. Mohelnice	9	7	0	2	44 : 13	21
3. Jeseník	9	6	0	3	36 : 11	18
4. ČERNOVÍŘ	10	6	0	4	29 : 22	18
5. Šumperk	10	5	1	4	29 : 18	16
6. FKM Konice	10	4	2	2	16 : 14	16
7. 1. HFK "B"	10	4	2	4	35 : 18	14
8. Vikt. Přerov	10	3	2	5	9 : 22	11
9. Šternberk	10	3	1	6	22 : 28	10
10. Kralice	10	2	1	7	10 : 53	7
11. Nezamyslice	10	0	0	10	6 : 57	0

MLADŠÍ DOROST 2009/2010

1. Mohelnice	22	18	1	3	80 : 20	55
2. 1. HFK "B"	22	16	3	3	10 : 15	51
3. Litovel	22	14	3	5	86 : 42	45
4. ČERNOVÍŘ	22	12	5	5	68 : 35	41
5. Jeseník	22	13	2	7	68 : 47	41
6. Šternberk	22	11	5	6	49 : 35	38
7. Kralice	22	9	3	10	43 : 54	30
8. Lipník	22	8	4	10	43 : 44	28
9. Vikt. Přerov	22	7	4	11	37 : 54	25
10. Čechovice	22	4	1	17	19 : 75	13
11. FKM Konice	22	1	3	18	16 : 86	6
12. Nezamyslice	22	2	0	20	13 : 116	6

MLADŠÍ DOROST 2010/2011

1. 1. HFK "B"	10	10	0	0	53 : 1	30
2. Šumperk	10	9	0	1	52 : 11	27
3. ČERNOVÍŘ	10	6	1	3	41 : 14	19
4. Čechovice	10	6	1	3	24 : 13	19
5. Jeseník	9	5	0	4	47 : 17	15
6. Mohelnice	9	5	0	4	30 : 18	15
7. Vikt. Přerov	10	4	1	5	26 : 32	13
8. Šternberk	10	3	2	5	14 : 21	11
9. FKM Konice	10	1	2	7	9 : 47	5
10. Kralice	10	1	1	8	15 : 41	4
11. Nezamyslice	10	0	0	10	2 : 98	0

STARŠÍ ŽÁCI 2009/2010

1. Vikt. Přerov	26	20	2	4	65 : 15	62
2. 1. HFK "B"	26	20	0	6	77 : 22	60
3. Hranice "B"	26	16	3	7	48 : 25	51
4. Mohelnice	26	16	3	7	46 : 22	51
5. Šternberk	26	14	3	9	51 : 30	45
6. Uničov "B"	26	13	1	12	56 : 57	40
7. Prostějov B	26	12	2	12	47 : 42	38
8. Přerov "B"	26	9	5	12	39 : 50	32
9. Lipník	26	10	2	14	55 : 57	32
10. Jeseník	26	9	4	13	35 : 34	31
11. Šumperk "B"	26	9	3	14	41 : 64	30
12. ČERNOVÍŘ	26	7	3	16	30 : 60	24
13. Nemilany	26	6	4	16	42 : 82	22
14. Nové Sady	26	2	3	21	22 : 94	9

STARŠÍ ŽÁCI 2010/2011

1. Prostějov B	16	14	1	1	10 : 10	43
2. Mohelnice	16	12	3	1	99 : 11	39
3. Jeseník	16	12	3	1	87 : 20	39
4. 1. HFK "B"	15	10	1	4	71 : 14	31
5. FKM Konice	16	9	2	5	62 : 29	29
6. Šumperk "B"	15	9	1	5	50 : 28	28
7. Uničov "B"	16	8	1	7	53 : 44	25
8. Zábřeh	15	7	4	4	40 : 37	25
9. Přerov "B"	15	6	4	5	37 : 47	22
10. Čechovice	16	4	3	9	22 : 38	15
11. Vikt. Přerov	16	3	4	9	38 : 55	13
12. Velké Losiny	16	3	3	10	25 : 68	12
13. Lipník	16	2	2	12	18 : 63	8
14. ČERNOVÍŘ	16	2	2	12	21 : 87	8
15. Šternberk	16	0	0	16	10 : 184	0

MLADŠÍ ŽÁCI 2009/2010

1. Jeseník	26	26	0	0	16 : 16	78
2. Šumperk "B"	26	19	5	2	14 : 34	62
3. Prostějov B	26	15	5	6	75 : 30	50
4. Uničov "B"	26	15	5	6	73 : 49	50
5. ČERNOVÍŘ	26	15	4	7	71 : 38	49
6. Mohelnice	26	11	6	9	62 : 59	39
7. Nemilany	26	11	3	12	59 : 58	36
8. Hranice "B"	26	10	5	11	66 : 68	35
9. Přerov "B"	26	9	3	14	44 : 64	30
10. 1. HFK "B"	26	8	1	17	45 : 71	25
11. Šternberk	26	7	3	16	37 : 125	24
12. Nové Sady	26	7	2	17	63 : 117	23
13. Vikt. Přerov	26	2	7	17	27 : 106	13
14. Lipník	26	2	1	23	27 : 118	7

MLADŠÍ ŽÁCI 2010/2011

1. Jeseník	16	14	1	1	10 : 34	43
2. Prostějov B	16	14	0	2	18 : 34	42
3. Uničov "B"	16	14	0	2	10 : 19	42
4. Mohelnice	16	12	0	4	89 : 38	36
5. Šternberk	16	11	0	5	66 : 72	33
6. Zábřeh	15	9	1	5	68 : 45	28
7. Šumperk "B"	15	7	1	7	90 : 54	22
8. Lipník	16	7	1	8	52 : 80	22
9. 1. HFK "B"	16	7	0	9	38 : 56	21
10. Vikt. Přerov	16	4	3	9	32 : 66	15
11. Velké Losiny	16	4	1	11	37 : 96	13
12. ČERNOVÍŘ	16	4	0	12	39 : 84	12
13. Přerov "B"	16	2	3	11	28 : 86	9
14. FKM Konice	16	2	2	12	33 : 101	8
15. Čechovice	16	1	1	14	15 : 107	4

Základní škola se dočkala nového hřiště

Letní prázdniny v areálu Základní školy Petřkova se jako obvykle odehrály ve znamení budování. Dodavatelská firma obsadila zahradu, kde několik týdnů pracovala na proměně starého hřiště v moderní zázemí pro sportování dětí. Výkopem a úpravou podloží došlo ke zvětšení objektu na 15 x 24 metrů. Vysloužilý nevyhovující povrch byl nahrazen umělým trávnickem s křemičitým vsypem. Tím vzniklo sportoviště s plochou 360 m².

Do nového školního roku 2010/11 tak 1. září mohlo děti přivítat nové hřiště, které si také rychle získalo jejich oblibu. Lajnování počítá s klasickými sportovními hrami, jako jsou volejbal, nohejbal, malá kopaná. Kreativita učitelů a vychovatelů školní družiny však přinese rozmanité využití nejen v hodinách tělocviku, ale i při odpoledních činnostech žáků a na školních akcích. Plánem do dalších roků je doplnění areálu účelným vybavením.

Text i foto dodal MAREK POUČ.

Tak tento snímek je sice z Černovíra, ale nejde o nic tragického. To se jen 29. dubna 2009 (do minulé ročenky se nám foto nepodařilo zařadit) konalo za našimi humny velké cvičení integrovaného záchranného systému. Srazit se měly na trati od České Třebové dva vlaky se 130 cestujícími. Foto pro agenturu Mediafax a pak speciálně i pro Černovírskou ročenku pořídil Jaroslav Švanda.

Černovíráci na juniorském mistrovství světa

Na mistrovství světa juniorů 2010 v Račicích u Roudnice se 4. až 7. srpna se sešel celý veslařský svět. Neztratili se tam ani dva Černovíráci.

Jan Smejkal v reprezentační čtyřce bez kormidelníka po vítězství v malém finále obsadil celkové pěkné 7. místo. K účasti na světovém šampionátu se kvalifikoval vítězstvím na Mistrovství České republiky, osmým místem na mezinárodní regatě v Mnichově a dalšími úspěchy na domácích závodech i vítězstvím na prestižních pražských Primátorkách na osmě juniorů.

Alexandra Vařeková pokračuje v rodinné tradici sester Barbory a Gabriely, a až věkem dorostenka, propracovala se do juniorské reprezentační párové čtyřky. V Račicích na této lodi doveslovala na 10. místě. Tomu předcházely úspěchy na domácích závodech v kategorii dorostenek – mistrovství republiky – vítězství na dvojskifu a druhé místo na skifu a v kategorii juniorek mistrovský titul na dvojskifu

a párové čtyřce. Je také držitelkou rekordního času 7:08,9 v kategorii dorostenek na veslařském trenažéru.

(LŘ)

Na snímcích na třetí straně obálky jsou černovírští veslaři vždy první zleva.

Černovírské drobníčky

* **HLADINA.** Podnik Povodí Moravy zařadil na své internetové stránky také informace o nejvyšších stavech – povodních. Podle nich teklo v Olomouci v souladu s očekáváním nejvíce vody při katastrofálních povodních v roce 1997, kdy to bylo 9. července 760 metrů krychlových za sekundu. Druhého dubna 2006 to bylo 422,6 kubíku za vteřinu. Loni 4. června pak „jen“ 198 metrů krychlových

* **VOJENSKÝ HŘBITOV.** Na tomto místě jsme loni avizovali, že začnou opravy černovírského vojenského hřbitova. Práce již skutečně začaly, když z celkové náklady na první etapu rekonstrukce byly 2,4 milionu korun, přičemž polovinu pokryla dotace z fondu na opravu pohřebišť z Ministerstva obrany ČR. Projekt počítá s pokračováním, harmonogram oprav však podle staronového náměstka primátora JUDr. Martina Majora závisí na úspěšnosti v získávání dalších dotací.

* **ZLATÉ PROMOCE.** Historicky první zlaté promoce, tedy reprízy skutečných promocií absolventů vysoké školy uskutečněné po 50 letech od „premiéry“, se na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci konaly loni. Jako absolventka je organizovala naše spoluobčanka z Jablonského ulice profesorka v.v. Libuše Pospíšilová

* **ROČENKA JIŽ DO DRUHÉ DESÍTKY.** Poté, kdy v roce 2000 vznikla brožurka k dodatečným oslavám 750. výročí Černovíra (1249 - 1299), začala nová tradice ročenek. První z nich s označením Černovírská ročenka 2001 vyšla v lednu 2002. Kdo tedy má vše dosud vydané, drží tedy v rukou již 11. publikaci.

(jih)

